

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/16/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4619201180
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4619201180.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Halmešovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Marty Polyákovej, v spore žalobcu : V. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. B. XX/XX, XXX XX R., zastúpený: Mgr. Juraj Šimuny, advokát so sídlom Nám. M. R. Štefánika 30/33, 955 01 Topoľčany, IČO: 42 133 173, proti žalovanej: V. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. B. XX/XX, XXX XX R., zastúpená: JUDr. Jozef Dudzík & JUDr. Kristína Gerová, advokátske združenie so sídlom Škultétyho 1597/7, 955 01 Topoľčany, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany č.k. 6C/26/2019 - 270 zo dňa 09.12.2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške.

odôvodnenie:

1.1 Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom vo výroku I. určil, že do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patria veci:

1.Osobné motorové vozidlo C. T. 4, M.: C	10 000,- eur
2.Finančné prostriedky vo výške	33 000,- eur
3.Finančné prostriedky na bankovom účte žalobcu vo výške	25 000,- eur
4.Finančné prostriedky zo životnej poisťky vo výške	10 699,- eur
5.Voliéra na parc. č. 215/2 murovaná vo výške.....	6 037,12 eura
6.Voliéra na parc. č. 215/2 kovová vo výške.....	473,06 eura
Spolu	85 209,18 eura

a vyporiadal ho tak, že finančné prostriedky pod bodom 3. a hnuiteľné veci pod bodmi 5. a 6. v hodnote 31 510,18 eura prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu a do výlučného vlastníctva žalovanej prikázal hnuiteľnú vec pod bodom 1. a finančné prostriedky pod bodmi 2. a 4. v hodnote 53 699,- eur. Ďalším výrokom II. zaviazal žalovanú vyplatiť žalobcovi na vyrovnanie jeho podielu sumu vo výške 11 094,41 eura do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Zároveň zaviazal žalobcu a žalovanú zaplatiť spoločne a nerozdielne na účet Okresného súdu Topoľčany súdny poplatok vo výške 2 556,- eur, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

1.2 Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 143, § 144, § 145 ods. 1, § 148 ods. 1, § 150 Občianskeho zákonníka, ako aj zisteným skutkovým stavom, na základe čoho považoval návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov za dôvodne podaný. Manželstvo žalobcu so žalovanou trvalo od 21.09.1979 do 23.03.2018, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Topoľčany zo dňa 16.03.2018 č.k. 4Pc/8/2018-7, ktorým bolo ich manželstvo rozvedené. Pred uzavretím manželstva postavil žalobca predmetný rodinný dom a keďže bol obývatelný začali v ňom so žalovanou žiť ešte

pred uzavretím manželstva, podľa výpovede žalovanej išlo o holodom. Dňa 16.06.2003 uzavrel žalobca, ako predávajúci, so žalovanou, ako kupujúcou, kúpnu zmluvu, na základe ktorej žalobca ako výlučný vlastník nehnuteľností v katastrálnom území R., zapísaných na LV č. XXX ako parcela č. XXX/X o výmere XXXmX zastavané plochy a nádvoria, parcela registra „C“; parcela č. XXX/X o výmere XXX mX záhrada, parcela registra „C“; parcela č. XXX/X o výmere XX mX zastavané plochy a nádvoria, parcela registra „C“ a rodinný dom súpisné číslo XX, postavený na parcele č. XXX/X v celosti, odpredal tieto nehnuteľnosti žalovanej v podiele 1-ica k celku ako kupujúcej. Z článku 2 vyplýva, že pre účel prevodu boli prevádzané nehnuteľnosti, ocenené znalcom Ing. Jaroslavou Sitárovou, znaleckým posudkom č. 63/2003 vo výške 612 680,- Sk ako celok. Prevádzaný podiel mal hodnotu 306 340,- Sk. Táto cena je totožná s dohodnutou kúpnu cenou. K vkladu do katastra došlo dňom 26.03.2003 pod V 989/03.

1.3 V priebehu konania strany sporu uzatvorili dohodu zo dňa 16.12.2019 z ktorej mal súd preukázané, že si vyporiadali hnutelné veci, ktoré sa rozdelili tak, že žiaden z bývalých manželov nebude vyplácať spoluvlastnícky podiel druhému z manželov, pokiaľ sa tieto týkajú výlučne hnutelného majetku. V dohode bol uvedený zoznam vecí, ktoré pripadnú žalobcovi a zoznam vecí, ktoré pripadnú žalovanej s tým, že u nej je uvedené aj osobné motorové vozidlo Renault Megane s poznámkou, že t.č. už odpredané a tiež osobné motorové vozidlo C. T evidenčné číslo C s tým, že toto vozidlo zostáva žalovanej v hodnote 10 000,- eur a jeho hodnota bude vyporiadaná medzi stranami sporu v konečnom rozhodnutí súdu o vyporiadaní BSM.

1.4 Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že predmetom vyporiadania BSM, potom ako strany sporu dohodou zo dňa 16.12.2019 si čiastočne vysporiadali spoločný majetok týkajúci sa hnutelných vecí, sú osobné motorové vozidlo Toyota RAV4, uvedená pod bodom 1. tohto rozsudku a finančné prostriedky uvedené pod bodmi 2., 3.,4. a voliéry pod bodmi 5., 6. Pokiaľ ide o osobné motorové vozidlo Toyota RAV4 strany sporu sa zhodli, že má byť predmetom vyporiadania a rovnako sa zhodli aj na cene vozidla 10 000,- eur a tiež na tom, že v rámci vyporiadania BSM bude prikázané do výlučného vlastníctva žalovanej. Rovnako medzi stranami nebola sporná existencia finančných prostriedkov na bankovom účte žalobcu vo výške 25 000,- eur a že táto pripadne žalobcovi. Takisto nebolo sporné, že do BSM patria aj finančné prostriedky zo životnej poisťky v hodnote 10 699,- eur, ktorá suma pripadne žalovanej. Súd poukázal na to, že žalobca žiadal vyporiadať finančné prostriedky vo výške 33 000,- eur. Žalovaná súhlasila iba so sumou 23 000,- eur, pretože ešte počas trvania manželstva uskutočnila výber vo výške 10 000,- eur. Podľa nej túto sumu použila na svoje živobytie a uskutočnenie potrebných úhrad. Dala banke príkaz na výber už v máji 2017 a suma jej bola vyplatená v septembri 2017. Práve v dôsledku nezhôd so žalobcom, žalovaná dala príkaz na výber predmetnej sumy z obavy výberu zo strany žalobcu. Bolo to teda v čase už po narušení vzájomných vzťahov so žalobcom. Žalobca k uvedenej sume 33 000,- eur uviedol, že táto mu bola vyplatená zo Švajčiarska, keď šiel do dôchodku. Z rozhodovacej praxe súdov je zrejmé, že ak jeden z manželov nakladal s vecami, alebo peniazmi, ktoré sú v BSM, spôsobom, ktorý je v rozpore s ustanovením § 145 ods. 1 OZ, potom na tento neplatný právny úkon nemožno prihliadať a vec alebo úspory treba zaradiť do masy BSM. Podľa súdu prvej inštancie výber, použitie spoločných finančných prostriedkov patriacich do BSM vo výške 10 000,- eur, nie je bežnou vecou a zároveň nebolo preukázané žalovanou, že by tieto finančné prostriedky boli použité na nadobudnutie spoločného majetku so žalobcom. Preto súd vychádzal z toho, že finančné prostriedky v sume 33 000,- eur je potrebné zahrnúť do BSM v celej výške. Súd sa zaoberal aj vyporiadaním chovu exotických vtákov a voliér argumentujúc, že v prípade voliér nebolo sporné medzi stranami, že tieto patria do BSM, ich hodnota bola vyčíslená znalcom Ing. Igorom Šinským, ktorý určil hodnotu murovanej voliéry vo výške 6037,12 eura a voliéry kovovej vo výške 473,06 eura. Nebolo sporné, že tieto pripadnú žalobcovi, ktorý sa venoval chovu exotických vtákov. Spornou otázkou zostalo vyporiadanie exotických vtákov, keď podľa žalobcu tieto mu boli darované dcérou B. ktorá to vo svojej výpovedi potvrdila. Súd prvej inštancie uviedol, že pokiaľ žalovaná žiadala vyporiadať chov exotického vtáctva, spočívalo na nej dôkazné bremeno preukázať a riadne označiť druhovo a konkrétne aké množstvo exotických vtákov existovalo v čase zániku BSM, ktoré dôkazné bremeno neuniesla a nepostačuje len všeobecné označenie. Súd uzavrel, že v rámci vyporiadania BSM bolo možné vyporiadať iba predmetné voliéry.

1.5 Následne sa súd prvej inštancie zaoberal vyporiadním spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1-ica na nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území R., obec R., zapísanej Okresným úradom Topoľčany, katastrálnym odborom na LV č. XXX. Podľa žalobcu tento spoluvlastnícky podiel patrí do BSM, pretože ho nadobudla žalovaná na základe kúpnej zmluvy, ktorú s ňou uzavrel ako predávajúci

dňa 16.03.2003 a keďže to bolo počas trvania manželstva, tak tento podiel pripadol do BSM. Podľa žalovanej tento spoluvlastnícky podiel patrí jej o veľkosti 1-ice a ide o podielové spoluvlastníctvo so žalobcom a dcérou B. V., ako podielovými spoluvlastníkmi každý v 1-ine. Z dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že v kúpnej zmluve bola síce uvedená výška kúpnej ceny, ale táto, ako to vyplýva z dokazovania, vôbec nemala byť zaplatená. Žalobca síce neskôr uviedol, že žalovaná mala zaplatiť z ceny spoluvlastníckeho podielu 306 340,- Sk sumu 150 000,- Sk, ale toto svoje tvrdenie ničím nepreukázal a samotná žalovaná to poprela. V prípade, že bolo povinnosťou žalovanej zaplatiť kúpnu cenu, mal na to žalobca zákonné prostriedky domáhať sa splnenia tejto povinnosti, aj keby dátum plnenia nebol dohodnutý. Súd dodal, že je nepochybné, že pokiaľ by medzi účastníkmi zmluvy bol dohodnutý bezplatný prevod nehnuteľností, z ustanovenia § 143 OZ jednoznačne vyplýva, že takto nadobudnutý majetok nepatrí do BSM. Ďalej súd dôvodil, že z obsahu predmetnej kúpnej zmluvy, uzavretej medzi stranami sporu, jednoznačne vyplynulo, že jej predmetom je spoluvlastnícky podiel k uvedeným nehnuteľnostiam v podiele 1-ica k celku kupujúcej, ktorou bola žalovaná s tým, že táto odkupuje nehnuteľnosti v podiele 1-ica. Bolo nesporné, že od vkladu vlastníckeho práva 26.06.2003 až do podania žaloby o vyporiadanie BSM sa žalobca i žalovaná považovali za podielových spoluvlastníkov nehnuteľností. Súd dodal, že bolo povinnosťou strán sporu uzavrieť taký právny úkon, ktorý je určitý a zrozumiteľný. Žalobca tak nepreukázal vôľu oboch strán pri uzatváraní kúpnej zmluvy dňa 16.06.2003, že prevádzaný spoluvlastnícky podiel v 1-ici pripadne do BSM so žalovanou a že ostatný podiel v 1-ici bude darovaný ich dcéram, každej po 1-ine. Súd poukázal tiež na skutočnosť, že dôležitý bol prejav vôle strán sporu vyjadrený v písomnej kúpnej zmluve, z ktorého prejavu však nevyplýva, že predmetný podiel v 1-ici bude patriť do BSM, čo sa následne aj prejavilo v zápise do katastra nehnuteľností, keď na LV č. XXX je žalovaná vedená ako podielový spoluvlastník v 1-ici. Rovnako bolo dôležité pre posúdenie veci, že žalobca ako manžel a vlastník nehnuteľností v celosti, ktorá bola v jeho oddelenom vlastníctve nemohol do BSM previesť túto nehnuteľnosť, prípadne časť teda 1-icu vlastníckeho podielu k nehnuteľnostiam. Vzhľadom na vyššie uvedené, dospel súd k záveru, že predmetný spoluvlastnícky podiel v 1-ici vedený na meno žalovanej nepatrí do BSM.

1.6 Pokiaľ išlo o vyporiadanie finančných prostriedkov vo výške 14 180,- eur, žalovaná vychádzala z údajov daňového priznania žalobcu za rok 2017. Žalobca k tomuto uviedol, že v roku 2017 brigádoval a zarobil 21 000,- eur z čoho bola daň cca 4 000,- eur a zdravotné poistenie uhradil cca 3 000,- eur a 14 000,- eur bolo daných na účet, na ktorom je suma 25 000,- eur, ktorá je predmetom vyporiadania BSM. Dôkazné bremeno preukázania uvedenej hotovosti ako patriacej do BSM, existujúcej k zániku manželstva, bolo na strane žalovanej, ktorá však nepreukázala, že táto suma, okrem uvedených finančných prostriedkov na účte žalobcu 25 000,- eur, existovala k zániku BSM. Preto súd túto sumu nezahrnul do masy BSM. V rámci vyporiadania BSM žiadala žalovaná zohľadniť splácanie pôžičky 40 000,- Kčs za trvania manželstva, s ktorým dlhom vstupoval do manželstva žalobca. Žalovaná k tomu uviedla, že tento dlh si priniesol žalobca do manželstva, ona si zobrala novomanželskú pôžičku 30 000,- Kčs a splácali to po 400,- Kčs a 300,- Kčs. Žalovaná však nepreukázala koľko splátok bolo z dlhu žalobcu uhradených počas trvania manželstva, teda aká konkrétna suma by mala byť zohľadnená pri vyporiadaní BSM. Súd tiež poukázal na použitie týchto finančných prostriedkov, keď žalobca uviedol, že boli použité na rodinný dom, ktorého je žalovaná podielovou spoluvlastníčkou v 1-ici.

1.7 Predmetom vyporiadania BSM podľa žalovanej boli aj investície do predmetných nehnuteľností, spočívajúce vo výsadbe okrasných stromčekov, nachádzajúcich sa na pozemku. Podľa názoru súdu prvej inštancie, porasty, okrasné stromčeky, na pozemku, ktorý je vo vlastníctve jedného z manželov je súčasťou tohto pozemku i keď boli zriadené zo spoločných prostriedkov a nemôžu byť vyporiadané ako majetok v BSM. V prejednávanej veci sa takýmto návrhom žalovanej súd nemohol zaoberať, pretože ako vyplýva z LV č. 234 žalovaná je podielovou spoluvlastníčkou v 1-ici nehnuteľnosti, teda pozemku, na ktorom porasty boli zasadené. Preto súd vyporiadanie týchto investícií nemohol zohľadniť v rámci vyporiadania BSM.

1.8 Pokiaľ išlo o priznanie väčšieho podielu pri vyporiadaní BSM žalobcovi, ktorý za trvania manželstva vykonával zárobkovú činnosť ako lodný kapitán, pričom prevažne jeho príjem z tejto činnosti bol použitý na zabezpečovanie všetkých životných potrieb rodiny, chod domácnosti ako aj na nadobudnutie majetku manželov, súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalobca neunesol dôkazné bremeno preukázania svojho tvrdenia o väčšom pričinení sa na nadobudnutie spoločného majetku. V prejednávanej veci nebolo preukázané, že by sa žalovaná, pokiaľ aj nebola zamestnaná, nestarala o rodinu, spoločnú domácnosť a nestarala sa o riadnu výchovu detí. Práve žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že niekedy v roku 1974

začal pracovať na lodi a pracoval len v zahraničí, a keď bol preč o rodinu a domácnosť sa starala žalovaná. Nebolo v konaní ani tvrdené, že pokiaľ žalovaná nebola zamestnaná, žalobca to od nej požadoval a že by šlo z jej strany o účelové konanie. Skôr to nasvedčuje dohode medzi žalobcom a žalovanou, že on bude po finančnej stránke zabezpečovať rodinu a pokiaľ ide o starostlivosť o túto rodinu bude ju zabezpečovať v čase keď nebol žalobca doma práve žalovaná. Podľa názoru súdu prvej inštancie teda žalobcovi nepatrí priznanie väčšieho podielu na vyporiadaní BSM.

1.9 Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že predmetom vyporiadania sú veci a finančné prostriedky uvedené pod bodmi 1. až 6. výrokovej časti rozsudku. Čistá masa BSM predstavovala sumu 85 209,18 eura, z čoho podiel každého zo strán sporu predstavuje sumu 42 604,59 eura (85 209,18 : 2). V rámci vyporiadania BSM boli žalobcovi prikázané finančné prostriedky pod bodom 3. a hnutelné veci pod bodmi 5., 6. v hodnote 31 510,18 eura. Žalovanej boli prikázané hnutelné veci pod bodom 1. a finančné prostriedky pod bodmi 2. a 4. v hodnote 53 699,- eur. Výška podielu žalobcu z čistej masy BSM predstavuje sumu 42 604,59 eura, prikázané mu boli finančné prostriedky a hnutelné veci v celkovej výške 31 510,18 eura, a preto mu patrí na vyrovnanie jeho podielu 11 094,41 eura. Žalovanej boli prikázané hnutelná vec pod bodom 1. a finančné prostriedky v hodnote 53 699,- avšak výška jej podielu z BSM predstavuje sumu 42 604,59 eura, takže by sa jej dostalo viac o 11 094,41 eura, ktorú sumu je povinná zaplatiť žalobcovi na vyrovnanie jeho podielu do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

1.10 O zaplatení súdneho poplatku za vyporiadanie BSM rozhodol súd podľa § 2 ods.1 písm. b) Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a položky 6b) sadzobníka súdnych poplatkov, ktorého výška je 3% z masy BSM t.j. zo sumy 85 209,18 eura, čo predstavuje sumu 2 556,- eur. O trovách konania rozhodol súd tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania vzhľadom na ich čiastočný úspech v konaní.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Poukázal na to, že žalovaná už vo svojom vyjadrení k žalobe dňa 13.06.2019 prostredníctvom svojho advokáta sa vyjadрила, že predmetné nehnuteľnosti patria do BSM v 1 -ci s tým, že toto rozdelenie zodpovedá žalobe a nie je medzi stranami sporné. Zároveň žalovaná súhlasila s tým, že nehnuteľnosti majú byť prikázané žalobcovi. Žalovaná zmenila svoj názor na vyššie uvedené veci patriace do BSM až po výmene právneho zástupcu. Poukázala na ustanovenie § 186 ods. 2 CSP. Namietala, že súd prvej inštancie aj napriek záväznému ustanoveniu § 186 ods. 2 prihliadal na zmeny v tvrdenia žalovanej o skutočnostiach, na ktorých sa strany sporu dohodli. Ďalej uviedla, že súd 1 inštancie sa neriadil ani ustanovením § 185 CSP, keď po zmene právneho zástupcu žalovanej o zmene právneho názoru otázke čo patrí ani patrí do BSM vykonal rozsiahle dokazovanie aj na preukazovanie skutočností, na ktorých sa strany sporu už dohodli. Takomto procesnom postupe súdu vidíme porušenie procesných práv žalobcu takej vysokej miere, že došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces. Opätovne zdôraznil, že až do času zmeny právneho zástupcu žalovaná totožne uvádzala spôsob a možnosť vyporiadania BSM manželov v súlade s obsahom kúpnej zmluvy, v súlade s výpoveďou žalobcu a v súlade s výpoveďou ich dcéry B.. Namietal záver súdu prvej inštancie, že predmetný spoluvlastnícky podiel vedený na meno žalovanej nepatrí do BSM strán sporu. Na základe uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a určil, že do BSM patrí aj predmetná nehnuteľnosť s príslušenstvom, pričom aktíva budú tvoriť spolu hodnotu 173 232,21 eura. Navrhol, aby žalobcovi súd prikázal aj spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1 na predmetnej nehnuteľnosti a finančné prostriedky vo výške 25 000 eur s tým, že žalobca bude povinný zaplatiť žalovanej na vyrovnanie jej podielu sumu vo výške 32 917,10 eura.

3. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že k odvolaniu žalobcu má tri výhrady. Prvou je skutočnosť, že v rozsudku nie je vyporiadaná suma 9000 EUR, ktorú vybral dňa 23.01.2018 žalobca, o čom bol predložený jednoznačný dôkaz. 2 výhrada sa týka toho, že súd nezapočítal do BSM aj sumu 14 000 EUR, ktorú za podnikateľský rok 2017 získal žalobca. Žalovaná o tejto sume vedela, ale nemala ani žiaden hodnoverný dôkaz. Je tretia výhrada sa týka zahrnutia polien pod položkou 5 a 6 rozsudku ku dňu vyporiadania BSM. Uvedené voliéry nie sú samostatnou hnutelnou či nehnuteľnou vecou. Boli postavené v rámci prestavby domu, preto nemôžu mať právny režim BSM, ale musia byť rovnako v podielovom spolu vlastníctve o veľkosti podielu 1. Pokiaľ ide o okolnosti uzavretia kúpnej zmluvy, súhlasí s postupom súdu prvej inštancie. Uviedla, že z obsahu tejto kúpnej zmluvy nepochybne vyplýva, že ich úmyslom bolo vytvoriť spoluvlastníctvo pre obe zmluvné strany v rovnakom podiele po 1. V týchto podieloch potom po vzájomnej dohode realizovali aj prestavby a prístavby k rodinnému domu

ako veci hlavnej ako aj ďalších vylepšení, napríklad voliéry, ktoré súd vyporiadal pod položkami 5 a 6 rozsudku. K výpovedi svedkyne B. V. uviedla, že v roku 2003, keď uzatvárala so žalobcom túto zmluvu, svedkyňa mala približne 20 rokov a nebol žiaden dôvod, aby s ňou riešili majetkové veci, ktoré sa týkali iba ich ako rodičov, a ktoré by sa mali realizovať až v roku 2017. Uvedený podiel na nehnuteľnosti vlastní od roku 2003 a až do vyporiadania BSM žalobca neurobil žiadne právne kroky k tomu, aby sa na tomto stave niečo zmenilo. Navrhla, aby v zmysle tohto vyjadrenia odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, ako je to uvedené v rámci jej výhrad 1 až 3 a priznal jej náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške.

4. Žalobca k vyjadreniu žalovanej poukázal na skutočnosť, že žalovaná nepodala odvolanie, preto by mal odvolací súd postupovať v zmysle ustanovení § 363 až § 366, § 378 až § 383 CSP. Žalovaná sa pritom opomenula vyjadriť procesnej stránke veci, a to namietaného postupu súdu, kde žalobca namietal porušenie ustanovení § 151 ods. 1, § 185 a § 186 ods. 2 CSP. Dodal, že z vyjadrení žalovanej nie je zrejmé, čoho sa žalovaná v odvolacom konaní domáha, keď žiada, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak ako uvádza pod bodmi 1 až 3, pričom žalobca ani žalovaná nenapadli rozsudok súdu prvej inštancie v žalovanou opisovaných veciach.

5. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania žalobcu, podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom tohto odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie podľa § 383 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 219 ods. 3 CSP, dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené, a preto napadnutý rozsudok vo veci samej ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

6. Podľa § 149 ods. 1 OZ, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

7. Podľa § 149 ods. 3 OZ, ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

8. Podľa § 150 OZ pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Vyporiadanie BSM rozhodnutím súdu sa musí týkať všetkého majetku, ktorý podľa ust. § 143 OZ patril do BSM a ako spoločný existoval ku dňu jeho zániku. Ak niektorý z účastníkov tvrdí, že niektoré zistené veci do vyporiadania nepatria, musí toto svoje tvrdenie preukázať hodnoverne spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti, pričom dôkazné bremeno zaťažuje účastníka, ktorý tvrdí, že konkrétna vec do vyporiadania nepatrí. Ak svoje tvrdenie nepreukáže a inak je preukázané, že táto vec za trvania manželstva účastníkov existovala, platí zásada, že vec patrí do BSM a treba ju vyporiadať. Rovnako tak dôkazné bremeno zaťažuje tú stranu sporu, ktorá tvrdí, že na spoločný majetok sa vynaložilo niečo z jeho oddeleného majetku. V konaní o vyporiadanie BSM súd nie je viazaný návrhmi strán, a to ani pri určení rozsahu tohto spoluvlastníctva, ani pri určení spôsobu jeho vyporiadania. Stranám sporu z odôvodnenia rozsudku musí byť jasné, z čoho súd pri rozhodovaní vychádzal a ktoré veci podľa zistenia súdu do BSM patrili. Z odôvodnenia rozsudku musí byť teda jasné, čo všetko bolo predmetom tohto spoluvlastníctva ku dňu jeho zániku a na základe akých dôkazov súd tú-ktorú vec, investície, dlhy a pohľadávky do vyporiadania pojal. Ak pri vyporiadaní nastane rozdiel medzi hodnotami, ktoré zostanú jednému z manželov a ktoré zostanú druhému, je potrebné vyrovnanie do výšky podielu vykonať formou zaplatenia príslušnej peňažnej sumy.

9. Rozsudok súdu prvej inštancie bol odvolaním napadnutý len zo strany žalobcu, pričom v odvolaní namietal predovšetkým skutočnosť, že súd prvej inštancie nezahrnul do vyporiadania BSM aj podiel 1 predmetných nehnuteľností, ktorý mala žalovaná nadobudnúť kúpnu zmluvou počas manželstva. V konaní nebolo sporné, že dňa 16.06.2003 uzavrel žalobca ako predávajúci so žalovanou ako kupujúcou kúpnu zmluvu, na základe ktorej žalobca ako výlučný vlastník nehnuteľností v katastrálnom území R., zapísaných na LV č. XXX odpredal tieto nehnuteľnosti žalovanej v podiele 1-ica k celku ako kupujúcej. Z článku 2 zmluvy vyplýva, že pre účel prevodu boli prevádzané nehnuteľnosti, ocenené znalcom Ing. Jaroslavou Sitárovou, znaleckým posudkom č. 63/2003 vo výške 612 680,- Sk ako celok. Dohodnutá

kúpna cena bola 306 340,- Sk. Predmetnú nehnuteľnosť nadobudol žalobca pred manželstvom (podľa vyjadrenia žalovanej ako holodom), pričom v priebehu manželstva sa nehnuteľnosť dokončovala, pristavovalo sa k nej, robila sa rekonštrukcia, výsadba okrasných drevín. Žalobca počas celého konania na súde prvej inštancie tvrdil, že svoj spoluvlastnícky podiel 1 na nehnuteľnosti previedol na žalovanú , ktorá ho nadobudla do BSM. Žalovaná najskôr vo vyjadrení k žalobe uznávala, že podiel 1 na samotnom rodinnom dome s pozemkami patria do BSM (vynímajúc niektoré príslušenstvo), avšak následne svoju obranu zmenila dôvodiac, že spoluvlastnícky podiel 1 nadobudla do svojho výlučného vlastníctva a nie do BSM. Nakoniec na LV č. XXX boli obaja manželia zapísaní ako podieloví spoluvlastníci v podiele 1, až kým žalobca časť svojho podielu 1 nedaroval dcére B. V..

10. Žalobca v odvolaní poukazoval predovšetkým na ust. § 186 ods. 2 CSP, podľa ktorého súd vychádzal zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvod na pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli súd neprihliada.“ V tomto smere namietal, že súd prihliadol na zmeny v tvrdeniach žalovanej o skutočnostiach, na ktorých sa strany sporu na začiatku dohodli, a to že spoluvlastnícky podiel 1 na predmetnej nehnuteľnosti patrí do BSM. Rovnako namietal, že súd následne vykonal rozsiahle dokazovanie týkajúce sa tohto spoluvlastníckeho podielu žalovanej, keď podľa tvrdenia žalobcu nebolo medzi stranami sporné, že tento podiel patrí do BSM. Odvolací súd sa s týmto názorom žalobcu nestotožnil. Vo veľkom komentári k Civilnému sporovému poriadku (C.H.Beck) k ust. § 186 ods. 2 je uvedené: „Pri prevzatí zhodných tvrdení strán je súd limitovaný, a to v dvoch smeroch. Prvým limitom je, že súd nemôže vziať za preukázané také zhodné tvrdenia strán, u ktorých existuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Uvedená koncepcia má zabrániť vytvoreniu fiktívnych skutočností a urobiť ich základom súdneho rozhodnutia. Ak má súd za dôvodné pochybnosti o pravdivosti zhodných tvrdení strán vykonať ohľadom nich dokazovanie. Ďalším limitom, ktorý má posilniť procesnú zodpovednosť strán a viesť ich tvrdeniu pravdivých skutočností, je norma, podľa ktorej súd neprihliada na zmeny zhody iných skutkových tvrdení. Pokiaľ teda strany budú tvrdiť v konaní zhodne niečo iné, súd na to neprihliadne a bude vychádzať z pôvodne tvrdených zhodných skutočností. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že pojem „zhodné tvrdenia“ možno obsahovo stotožniť s nespornými tvrdeniami.“ Z uvedeného vyplýva, tak ako aj z priameho znenia § 186 ods. 2 druhá veta (na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada), že súd neprihliada na zmeny v zhodných tvrdeniach strán, pričom v tomto prípade nedošlo k zmenám v zhodných tvrdeniach strán, lebo len strana žalovanej zmenila svoju obranu. Zároveň nie je vylúčené ani to, aby súd vykonal dokazovanie aj o zhodných tvrdeniach strán sporu v prípade pochybnosti o ich pravdivosti. Odvolací súd uvádza, že nie je vylúčené, aby strana sporu v priebehu konania zmenila alebo doplnila svoju obranu alebo útok, pričom je na súde, aby vyhodnotil pravdivosť týchto zmenených skutkových tvrdení.

11. Pokiaľ ide o posúdenie, či podiel žalovanej na nehnuteľnostiach o veľkosti 1 patrí do BSM, odvolací súd sa stotožnil s právnym posúdením súdu prvej inštancie. Žalobca predmetnou kúpnu zmluvou previedol na žalovanú nehnuteľnosti špecifikované v kúpnej zmluve v podiele 1-ica k celku. Žalobca teda prevádzal nehnuteľnosti, ktorých bol výlučným vlastníkom a ktoré nadobudol pred manželstvom. Žalobca nemohol prevádzať podiel na svojich nehnuteľnostiach žalovanej do BSM, lebo by ich zároveň prevádzal aj sebe. Správne konštatoval súd prvej inštancie, že nie je možné byť súčasne predávajúcim aj kupujúcim v rámci toho istého zmluvného úkonu. Ak žalobca mienil dosiahnuť to, že žalovaná bude vlastníčkou len 1 daných nehnuteľností, mohol na ňu previesť nehnuteľnosti len v podiele 1 . Ku kúpnej zmluve bol však vypracovaný aj znalecký posudok na ocenenie prevádzaných nehnuteľností a práve polovica z hodnoty ocenenia nehnuteľností predstavovala kúpnu cenu. Ak by si žalobca aj myslel, že prevádza podiel 1 žalovanej do BSM (čo však vzhľadom na vyššie uvedené nie je možné), nebola by kúpna cena uvedená vo výške 306 340,-Sk. Tvrdenie žalobcu, že medzi ním a žalovanou bola dohoda, že následne darujú každý z manželov podiel o veľkosti 1 dcéram, nemá žiaden vplyv na posúdenie obsahu kúpnej zmluvy. Žalobca v odvolaní neuplatnil iné odvolacie dôvody okrem nezahrnutia žalovaných nehnuteľností do BSM.

12. Vzhľadom na uvedené dôvody, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil masu BSM a v bode 27 odôvodnenia určil jej hodnotu a zároveň správne vyporiadal masu BSM - rozdelenie huteľných vecí, ako aj finančných prostriedkov na účtoch. Rovnako bol správne vypočítaný aj vyrovnací podiel, ktorý je povinná zaplatiť žalovaná žalobcovi na vyrovnanie jeho podielu.

13. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav vecí a vyvodil z neho i správny právny záver, preto považoval odvolanie žalobcu za neopodstatnené a rozsudok súdu

prvej inštancie spolu s výrokom o náhrade trov konania v celom rozsahu ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, pretože v odvolacom konaní bola plne úspešná žalovaná.

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie .

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).